

सेऽसिचि कृतचृतच्छृदतृदनृतः । (५७/२५०६)

सकारादावसिचि आर्धधातुके कृत चृत छृद तृद नृत इत्येतेभ्यो धातुभ्यो वा इडागमो भवति । कृत - कर्त्स्यति । अकत्स्यत् । चिकृत्सति । कर्त्तिष्यति । अकर्त्तिष्यत् । चिकर्त्तिषति । चृत - चर्त्स्यति । अचर्त्स्यत् । चिचृत्सति । चर्त्तिष्यति । अचर्त्तिष्यत् । चिचर्त्तिषति । छृद - छृत्स्यति । अछृत्स्यत् । चिच्छृत्सति । छृदिष्यति । अछृदिष्यत् । चिच्छृदिषति । तृद - तर्त्स्यति । अतर्त्स्यत् । तितृत्सति । तृदिष्यति । अतृदिष्यत् । तितृदिषति । नृत - नर्त्स्यति । अनर्त्स्यत् । निनृतसति । नर्त्तिष्यति । अनर्त्तिष्यत् ।^१निनर्त्तिषति । से इति किम् ? कर्त्ता^२ । असिचि इति किम् ? अकर्त्ता^३ ॥

गमेरिट् परस्मैपदेषु । (५८/२४०१)

गमेर्धातोः सकारादेरार्धधातुकस्य परस्मैपदेषु^४ इडागमो भवति । गमिष्यति । अगमिष्यत् । जिगमिषति । गमेः इति किम् ? चेष्यति^५ । इङ्ग्रहणं नित्यार्थम् । परस्मैपदेषु इति किम् ? संगंसीष्ट । संगंस्थते । संजिगंसते । संजिगंसिष्यते । अधिजिगांसते । अधिजिगांसिष्यते । गमेरिडादेशस्य 'अञ्जनगमां सनि' (६. ४. १६/२६१४) इति दीर्घत्वम् । से इत्येव, ^६गन्तास्मि, गन्तास्वः, गन्तास्मः । आत्मनेपदेन समानपदस्थस्य गमेः अयमिडागमो नेष्यते । अन्यत्र सर्वत्रैष्यते । कृत्यपि हि भवति, परस्मैपदलुकि च, ^७संजिगमिषिता^८, अधिजिगमिषिता व्याकरणस्य, जिगमिष त्वम् इति । पदशेषकारस्य पुनरिदं दर्शनम् - गम्युपलक्षणार्थं परस्मैपदग्रहणम्, परस्मैपदेषु यो गमिरुपलक्षितस्तस्मात् सकारादेरार्धधातुकस्य इङ् भवति । तन्मतेन संजिगंसिता, अधिजिगंसिता व्याकरणस्य ^९इत्येव भवितव्यम् ॥

न वृद्धश्चतुर्भ्यः । (५९/२३४८)

वृतादिभ्यश्चतुर्भ्यः उत्तरस्य सकारादेरार्धधातुकस्य परस्मैपदेषु इडागमो न भवति । वृत् - वर्त्स्यति । अवर्त्स्यत् । विवृत्सति । ^{१०}वृधू - वर्त्स्यति । अवर्त्स्यत् । विवृत्सति । शृधू - शर्त्स्यति । अशर्त्स्यत् । शिशृत्सति । स्यन्दू - स्यन्त्स्यति । अस्यन्त्स्यत् । सिस्यन्त्सति । चतुर्भ्यः इति न ^{११}वक्तव्यम्, वृद्धग्रहणं हि तत्र द्युतादिपरिसमाप्त्यर्थं क्रियते - कृपू सामर्थ्यं वृत् इति, तदेव यदि वृतादि^{१२}समाप्त्यर्थमपि विज्ञायते न किञ्चिदनिष्टं प्राप्नोति ? तत् क्रियते स्यन्देरुदिलक्षणमन्तरङ्गमपि विकल्पं प्रतिषेधो ^{१३}यथा बाधेत इति । चतुर्ग्रहणे हि सति तात्पर्येण स्यन्दिः संनिधापितो भवति । परस्मैपदेषु इत्येव, वर्त्तिष्यते । वर्त्तिषीष्ट । अवर्त्तिष्यत् । विवर्त्तिषते । अत्रापि आत्मनेपदेन समानपदस्थेभ्यो वृतादिभ्य इडागम इष्यते । अन्यत्र सर्वत्र प्रतिषेधः । कृत्यपि हि परस्मैपदलुकि च प्रतिषेधो भवति, विवृत्सिता, विवृत्स त्वम् इति ॥

1. निनर्त्तिषते क. 2. नर्त्तिता इत्यधिकम् व. 3. अनर्त्तात् इत्यधिकम् व. ह. 4. परतः इत्यधिकम् क. 5. स्तोष्यति इत्यधिकम् व. 6. गन्ता गन्तारौ गन्तारः क. इ. 7. एवं मन्यते योगविभागोऽत्र कर्त्तव्यः । गमे-रिट् । से इति वर्त्तते । सकारादेव आर्धधातुके गमेः इङ् भवति । ततः परस्मैपदेषु इति नियमार्थः । स च नियमो यदि अविशेषेण स्यात् पूर्वो योगः नियमार्थः स्यात् । स च तुल्यजातीयापेक्षो नियमः इत्यधिकम् ड. 8. व्याकरणस्य इत्यधिकम् क. ह. 9. इति भवितव्यमेव क. 10. वृधू पूर्ववत् इ. 11. कर्त्तव्यम् व. 12. परिसमाप्त्यर्थम् इ. 13. यथा नास्ति इ.